

SANIK FERAT ERTEN, SESLİ VE GÖRÜNTÜLÜ SAVUNMASINDA:

Konuşmama başlamadan önce 15 Temmuz darbe girişimini kınıyor, şehitlerimize Allah'tan rahmet, gazilerimize de acil şifalar diliyorum. Tarafıma isnat edilen suçların hiçbirisini kabul etmiyorum. Bundan önceki aşamalarda vermiş olduğum tüm ifadeleri baskı, işkence ve tehdit altında verdiğim için de reddediyorum. Yaşadığım bu işkenceleri anlatmak dahi acı veriyor lakin kayıtlara geçmesini düşündüğüm için çok kısa da olsa bahsedeceğim. 16 Temmuz günü **Kazan Jandarma Karakolu'nda insanlık tarihinin en utanç verici muameleleri yaşanmıştır.**

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana <http://vatandas.uyap.gov.tr> adresinden LAB/nNm - HJ/YFvM - 6jGgnCS - tLXes0= ile erişebilirsiniz

Kendilerinin polis olduğunu düşündüğüm sivil kıyafetli şahıslar tarafından saatlerce coplarla ve sopalarla kontrolsüz bir şekilde dövüldüm. Burnum kırıldı. Tüm vücudum çocukken giydiğim siyah önlük gibi siyah oldu. Bitmek bilmeyen bu linç sırasında öleceğimi zannederek çok defa şahadet getirdiğimi hatırlıyorum. İşkence sırasında su verilmiyordu. Su istediğimde ise yere su dökülerek yeri yala deniyordu. Ben de yeri yalarken futbol topuna vurur gibi kafama tekme atıyorlardı. Bayılınca da sopayla vücudumun her yerine vura vura ayılıyorlardı. Akşama kadar böyle devam etti. Sanıyorum yoruldu ve bu yüzden de bıraktılar. Sincan Cezaevi'ne getirilmeden önce sağlık muayenesinden geçirdim. Durumumun kötü olduğunu düşündüler ki benimle beraber sanırım albaydı kendisi Erdoğan Erdem ile hastaneye sevk edildim. Beni muayene eden bayan doktora da baskı yapıldığını anladım. Çünkü beni gördükten sonra doktor hanım oradakilere artık bunu da yazma demeyin diye sitemde bulundu. Sonra rapor tutuldu. Vücudum o kadar siyahtı ki bu yüzden bana mavi ameliyat elbisesi giydirdiler. Televizyona da zaten yansıyan birçok görüntüm var adliyeye giderken. Adil Öksüz'ün hemen arkasından. Görüntüde öyle. Sonra Sincan 2 Nolu F Tipi Cezaevi'ne getirildim. Burada da gardiyanlar tarafından dayak, küfür ve hakaretlere maruz kaldım. Özellikle hatırlıyorum ismi Çağatay olan bir gardiyan o zaman tekli hücrede yan tarafta Hakan Karakuş kalıyordu bir de Mustafa Azimetli. Defalarca girip dayak yedik. Yani sayısını hatırlamıyorum. Tekli hücrede kalırken 3-4 defa savcılığa ifadeye bir kez de mahkemeye bu psikolojik ve fiziksel baskı altında götürüldüm. 1 Ağustos 2017 tarihinde bu duruşma başladığında sayın başkan, sayın başkan sizin de solunuzda sizin solunuzda olan şu göstermiş olduğum kapıdan içeriye giriş yaptım. O kapıya girene kadar herkesin malumudur her türlü masumiyet karinesi ihlal edilerek tüm ülkeye afişe edildim. Halk tarafından linç propagandasına maruz bırakıldım. Bunları uzun uzun anlatmıyorum zaten hepimiz medyadan biliyorsunuz. Boy boy fotoğraflarım gazetelere verilerek terörist ilan edildim. Daha yargı süreci başlamadan hakkımda hüküm verilmişti. İçtenlikle söylüyorum sayın başkan burayı. Yani yapacağım savunmam da maalesef bunu samimi olarak söylüyorum o yüzden fazla uzatmayacağım savunmamı. Bir anlamı olduğunu da düşünmüyorum. Ancak ortada şehitler ve gaziler var. Onların ve ailelerinin de bilmesi gereken şeyler olduğunu düşünüyorum. Burası açıklık getirmeyi üzerime vazife görüyorum bu sebeple konuşacağım. Her ne kadar özel ihtisasım gereği çok çeşitli görevler ihtiva eden eğitimler almış olsam da o gece yaşanan olayların bir benzerini hayatımda daha önce hiç yaşamadım. Gelişen olaylar neticesinde kendimi iradem dışında bu bölgede Akıncı Üssü lojman nizamiyesinde buldum. Saat ben buraya 23.30 yazmışım ama hala hatırlamıyorum demek ki bu galiba 12:30 ya da 1 olacak. Sularında bir grubun nizamiyeye 250-300 metre ilerisinde toplanmaya başladığını gördüm. O an hemen buraya TOMA aracı lazım diye düşündüm. Su sıkılması ve benzeri müdahaleler